

מציע גם ארגון חוגים מחוץ לפועלים למלחמה על עבודה
עברית. דבר עם מרכז הסורים. הם מסכימים שהמורים ייצרו
דעת קהל. יש לפנות למכבי.

- נסע מעורר לבסוף שאלת המחלקה. בדבני סירב בהחלט
עד הפסח. מוצע סיריני. יגיע לארץ בסוף החודש. רמו מציע
סיריני לאמריקא.

ד' חשרי
4 באוקטובר

ישיבה עם ואברהם אכר;

עוד לפני שנה ניסתה המועצה פה לסדר סקציה של בנאים
וטייחים. החלה מלחמה בקבוצות שסרבו לקבל בעלי מקצוע מהסקציה.
הלשכה היתה מוסרת כל העבודה לקבוצות. מספר חברי הקבוצות 120,
בתוכם כ-25 בעלי מקצוע. בסקציה יש כשבעים בעלי מקצוע. לפני
שנה פיזר קיצים את הסקציה. ההסכם של מ.פ.ת"א עם הקבלנים לא
נתקיים, כי לא עמד מאחוריו כוח מאורגן של פועלים. לפני
2½ חודשים פנו הבנאים והטייחים (70 איש) בפסיציה למועצה
להקים אגודה מקצועית, אבסונומית, עבודה חלקית - רק ביומית,
קבלת פועלים ע"י האגודה, קבלנות אפשרית רק בעבודה שלמה
בחורת מעבר, אי-קבלת בעל מקצוע כחבר לקבוצה בלי הסכמת האגודה.
כשעבודה נתרבתה בזמן האחרון נכנסו הרבה קבוצות ופועלים מכל
הארץ. הורידו מחירים וקבלו עבודה. והפסיציה דרשה שמבלי
הסכמת האגודה אסור לאיש מחוץ לת"א לעבוד כאן.

קיצים הבטיח לקרוא אספה - אבל לא קיים זאת. הבנאים

פנו לזה"פ לרמז ולקמלן. נקראה אספה. בא רמז והציע ליצור סקציה של בעלי מקצוע שלא תהיה זקוקה לאגודת הבנין אלא ישר למועצה - וועד קבוצות לפקח על עבודתן. הדבר האחרון הפחיד את בעלי המקצוע. נוצר אי-אמון לאנשי המועצה. המועצה מצדה אינה מאמינה לבעלי מקצוע. שאלת הקבוצות לא נפתרה.

גמרנו שנמשיך הבירור וננסה להסיק מסקנות ביום

הכיפורים בהשתתפות ב"כ המועצה, המשרד, ועד האגודה.

- בעשר יצאתי עם דב לחיפה ול"נשר".

ישיבה עם ועד פועלי "נשר".

ביום שלישי שעבר פרצה שביחה אצל חוצבי ההר הערבים -

150 איש - הקבלן גם מכריח הפועלים לקנות ממנו צרכי החיים, ובכל

שבת הוא מוכר להם לכל אחד שתי אוקיות בשר, 5 גרוש אוקיה.

בפעם האחרונה מכר להם נבלה, לא רצו לקנות, פרצה קטטה, סענו

גם נגד מחירים זולים, הראו שבמחאה הקרובה (של אבן סיר) מקבלים

15 גרוש. פרצה שביחה ופנו לפועלים היהודים לעזרה. ועד

הפועלים ניסח את הדרישות: 1) 15 גרוש ליום (עד עכשיו קבלו

10 גרוש ועברו מחמש בבוקר עד שש בערב בהפסקה של שעה ורבע),

2) 9 שעות עבודה, 3) ביטול ההכרח לקנות בחנות הקבלן. סידרו

ועד פועלים ככל כפר חבר בועד. (הפועלים הם פלחים מסביבות שכס).

הערבים נחננו בכתב יפוי כוח לוועד הפועלים היהודי. הזמינו את

הקבלן ומסרו לו הדרישות (3 יהודים 2 ערבים). הקבלן הכחיש

שהוא מכריח אותם לקנות בחנותו, אבל הערבים בפניו (בפעם הראשונה). לשתי הדרישות התנגד באמתלא שאין הוא בעל העבודה, הוא רק קבלן. הציע להם שותפות. הישיבה לא נתנה כל תוצאות. הקבלן הבטיח לתת תשובה למחרת - אבל מאז לא ראו אותו.

היו חשעה פועלים שרצו להמשיך העבודה, אבל הכריחו אותם להפסיק. כל הפועלים מאוחדים. כשהנהלת ביח"ח הפסיקה את העבודה חששו שמא זה ישפיע לרעה, אולם הערבים הודיעו שהם מוכנים לשבות גם חודש - חודשיים. היו נסיונות מצדדים שונים (מצד אנשי הקבלן) להשפיע על השובתים, אבל הפועלים גרשו אותם. האגודה הערבית נסתה להשפיע. מוצבא אפנדי (הקבלן) הביע נכונות לחתום על שטר בוררות אם האגודה הערבית תתמוך. אך הפועלים סרבו - הודיעו שהם קשורים עם היהודים ולא יפרדו מהם. נסו להסית אותם נגד היהודים - אבל לא הצליחו. הנהלת נשר לע"ע שותקת. ארדשטיין דיבר עם מנשה פולק. מ.פ. אמר שאינם רוצים להביא לידי שפיכות דמים ולא יביאו מפירי שביתה.

שובתים 140 איש. גרינברג שלח שליחים (מהשובתים) להכפרים הערבים בסביבות שכם להודיע על השביתה וסבוחיה ולהביא אוכל. הביאו לחם ופירות. עד עכשיו לא דרשו עזרה חמרית, אולם יש משפחות אחדות גדולות בחיפה הסובלות מחסור. הערבים הודיעו למושל ולהנהלת נשר את סיבות השביתה ודרישותיהם. אחמול הקריאו לפנייהם את הידיעה שהיתה בדבר.

חושבים מחרתים לסדר מגבית בשעת החשלוס: שילינג
או שני שילינגים מכל אחד.

בית החרושת יבסל עוד 6 ימים. לע"ע אין השביתה
לוחצת. מבלי עבודת הערבים אי אפשר לפתוח ביה"ח - כי אין
חומר.

- העירותי שנעשה משגה כבד שעד עכשיו לא הוגשה
לשובחים עזרה חמרית, אף לא עזרה מוסרית גלויה - הודעה
בעברית וערבית לצבור על השביתה, ויש לתקן דבר זה מיד.
לשאלתי מה יעשו הפועלים היהודים אם בעזרת הממשלה
יוציאו את השובחים ויכניסו מפירי שביחה?
קמינקו מזהיר ששום פועל יהודי לא יקבל החומר של
מפירי שביחה. אבל אין לדעתו להגיד זאת לערבים, כי אחרי זה
לא יסכימו לשום משה.

שאלתי אם הוא חושב שיש להסכים לשכר פחות מ-15,
לאחר שאנו דורשים מהממשלה (ואנו מעונינים בכך) שיקבע
מינימום של לא פחות מ-15 גרוש.

פולק (אחד הפועלים) סובר שלא יתכן שהפועל העברי
יסדר שביתת אהדה כי זה יזיק לנו בכל הארץ, ויקלקל היחסים
עם ההנהלה.

גם בוטרמן (חבר ועד הפועלים) אינו בטוח אם כל
הפועלים יסכימו לשביתת אהדה.

הודעתי - שאם יהיה צורך - תאסור ההסתדרות על חבריה

לעבוד עם חומר של מפירי שביטה.

בשש קראנו לאספה פומבית. לא היו רבים, כי חלק עובד
עד שש וחלק נמצא בחיפה.

גרינברג פתח. מסר על השתלשלות השביטה והסביר מדוע
אין לקבל חומר של מפירי שביטה.

סייע לדבריו גוסרמן. ריכל (פוע"צ) הצטרף לקודמים
והביע תקווה שאבטוריטה של הוה"פ ישפיע על החברים - והם
מרובים כאן - שחושבים שאין לתת יותר עזרה מאשר אהדה סתם או
שילינג. יש צורך שועד הפועלים העברי יעמוד בקונטקט את
ועד הפועלים הערבי למען שאם תצליח השביטה לא תעשה לאל במשך
הזמן ע"י פטורי הפועלים האלה.

טופולנסקי (בלתי מפלגתי) קובל על הפועלים שלא
דאגו עד עכשיו לחצב, אם כי היו כבר כאן שחי החפרצויות ויש
לדאוג להמשך הפעולה להבא.

הסברתי עמדת ההסתדרות, ואח"כ נחקבלו החלטות שהציע
ועד הפועלים. לא הצביעו - כי שאלו מי נגד - ואיש לא הצביע
נגד.

גיד אח"כ היתה ישיבה עם ועד הפועלים הערבי.

- בשמונה וחצי חזרנו לחיפה - לאספת פועלי החשמל.

פועלי החשמל החליטו, לפי דברי בנין, לעכב חשלום
המסים למען המריץ את הוה"פ לבוא בדברים אתם. יש התנגשויות

עם ההנהלה - והפועלים בודדים פנו כמה פעמים לזה"מ ולא נענו.
ועד הפועלים הוכרח מפני כך להתפטר. השאלות לוחצות:
(1) חוקה, המו"מ נמשך ללא חוצאות. (2) העברת פועלי גשר
לתחנה ופיסורי פועלים קבועים, (3) אי תשלום פיצויים -
לפי החלטת הקורטוריום.

הוא מציע שבישיבה עם ועד הפועלים יוסקו מסקנות
ואח"כ יגמר המו"מ עם החברה.

רמז קובע שהעובדות שנמסרו ע"י שפירא (מפועלי
חשמל - יו"ר האספה) בישיבת ועד הפועלים אינן נכונות, ומקריא
את הפרוטוקולים והמכתבים המאשרים דבריו.

י"ב חשרי
12 באוקטובר
יום ד'

ישיבה עם הפועל המזרחי.

שאלתי: מה הם העניינים העומדים בינינו? היש ליצור
"אנסנט קורדיאל" - שזהו תנאי קודם לכל הסכם בעניינים מעשיים.
והיש יסוד לידיעה שהפה"מ משתתף עם הרויזיוניסטים
ביצירת הסתדרות עובדים לאומיים?

שפירא מכחיש את הדבר. לא היה כל מו"מ וכל וויכוח.
מי שהוא רצה להפגש אתי - ולא נפגש. לא עמדה שאלה כזו בפוה"מ
ולא דנו אף פעם על ענין זה.

אין יסוד, לדעת שפירא, שלא יהיו יחסי חברים בין שתי